

Warsztaty

Warsztaty to forma pracy grupowej pozwalająca na ocenę prac studenckich zarówno przez studentów, jak i prowadzących. W poniższym dokumencie znajduje się opis większości opcji, które ustawia się na etapie definiowania warsztatów. Opis jest wykonany w większości na podstawie treści informacji pomocniczej załączonej w Moodle.

Dodawanie nowej składowej Warsztaty

Warsztaty to zajęcia, w ramach których studenci wykonują (indywidualnie) pracę na zadany temat i biorą udział w ocenie prac pozostałych studentów. Całkowity udział studenta w warsztatach jest oceniany na podstawie nadesłanej pracy i na podstawie jakości wykonanych ocen innych prac. Składowa warsztaty ma dużą liczbę opcji, których właściwe ustawienie decyduje o przydatności tej formy zajęć. Moduł Moodle obsługujący składową Warsztaty zajmuje się także koordynacją prac, dystrybucją prac do oceny. Moduł Warsztaty został stworzony przez Ray'a Kingdona.

Stopień za wystawione oceny:

Stopień, jaki dostaje student za udział w warsztatach składa się ze stopnia:

- za zgłoszoną przez niego pracę oraz
- za wykonane oceny prac współuczestników warsztatów.

W tej opcji wpisujemy, jaki jest udział stopnia za ocenianie prac współuczestników w całkowitym stopniu wystawionym studentowi za udział w warsztatach – dokładnie, jest to maksymalny stopień jaki można dać studentom za wykonane oceny innych prac. Stopień za ocenianie prac innych studentów jest obliczany przez porównanie dla każdej pracy oceny wystawionej przez studenta z "najlepszą" oceną tej pracy. Za „najlepszą” jest uważana ocena najbliższa średniej wszystkich ocen wystawionych za tę pracę. Do średniej może być doliczana ocena prowadzącego, ewentualnie z wyższą wagą ustaloną w jednym z następujących parametrów. Jeżeli za zadanie została wystawiona tylko jedna ocena, to jest ona uważana za najlepszą. Jeżeli wystawione zostały dwie oceny, to obie są uważane za "najlepsze". Gdy są wystawione przynajmniej trzy oceny, wówczas ocena „najlepsza” jest już wyznaczana jako średnia z tych ocen.

Stopień wystawiany za tę aktywność jest czasami nazywany „stopniem za stopnie”, w odróżnieniu od „stopnia za pracę”. Stopień końcowy wystawiony na podstawie tych dwóch, nazywamy „stopniem za zadanie”.

Na przykład, parametr „Stopień za wystawione oceny” możemy ustalić równy 20, a następny parametr „Stopień za pracę” - równy 80. Wtedy całkowity stopień za udział w warsztatach wynosi 100.

Podane wartość może być zmieniana w trakcie trwania warsztatów. Po zmianie wszystkie stopnie zostają przeliczone.

Stopień za pracę:

Stopień, jaki dostaje student za udział w warsztatach składa się ze stopnia:

- za zgłoszoną przez niego pracę oraz
- za wykonane oceny prac współuczestników warsztatów.

W tej opcji wpisujemy, jaki jest udział stopnia za nadesłaną pracę w całkowitym stopniu wystawionym studentowi za udział w warsztatach – dokładnie, jest to maksymalny stopień jaki można dać studentom za nadesłaną pracę. Stopień studenta za pracę jest obliczany w module Warsztaty na podstawie ocen wystawionych mu przez pozostałych studentów i prowadzącego (ocena prowadzącego może być przemnażana przez podaną w jednym z kolejnych parametrów wagę). Stopień za pracę jest wyznaczany zgodnie ze strategią wybraną w jednym z kolejnych parametrów.

Stopień wystawiany za tę aktywność jest czasami nazywany „stopniem za pracę”, w odróżnieniu od

„stopnia za stopnie”. Stopień końcowy wystawiony na podstawie tych dwóch, nazywamy „stopniem za zadanie”.

Na przykład, parametr „Stopień za pracę” możemy ustalić równy 70, a poprzedni parametr „Stopień za wystawione oceny” – równy 30. Wtedy całkowity stopień za udział w warsztatach wynosi 100.

Podana wartość może być zmieniana w trakcie trwania warsztatów. Po zmianie wszystkie stopnie zostają przeliczone.

Strategia oceniania:

Warsztaty są bardzo elastyczne, jeśli chodzi o metodę wystawiania stopni. Do wyboru są następujące możliwości :

Brak ocen: prowadzący wybiera taką opcję, gdy nie oczekuje od studentów wystawiania ocen współuczestnikom warsztatów – studenci jedynie komentują otrzymane do wglądu prace, ale ich nie oceniają. Prowadzący może jednak, jeśli chce, wystawić stopnie studentom za zamieszczone komentarze. Stopnie te są podstawą końcowego stopnia wystawianego studentom. Jeżeli prowadzący nie oceni komentarzy studentów, wówczas nie jest wyliczany końcowy stopień za zadanie.

Ocenianie sumacyjne: Jest to domyślny sposób oceniania – ocena końcowa składa się z kilku ocen częściowych wystawianych odrębnie za wyznaczone przez prowadzącego „składowe pracy”. Każda składowa powinna odpowiadać konkretnemu elementowi/kryterium dla pracy. Dla typowej pracy wyznacza się zazwyczaj od 5 do 15 składowych do oceny i skomentowania. Oczywiście konkretna liczba tych składowych zależy od stopnia skomplikowania pracy. (Dopuszczalne jest także przesłanie jednej składowej pracy i poddanie jej ocenie na takich samych zasadach, na jakich oceniane są zwykłe zadania w Moodle.)

Z każdą składową są związane trzy atrybuty:

Opis: powinien to być dokładny opis, jaki aspekt zadania ma wpływ na tę składową. Jeśli ocena jest wyrażana w konkretnej skali (np. 2-5), to pomocne jest szczegółowe wskazanie, co jest oceniane najwyżej, najniżej i jakie są przeciętne oczekiwania.

Skala: skala ocen stosowana dla jednej składowej. Istnieje wiele zdefiniowanych wstępnie skal oceniania. Jest prosta skala zero-jedynkowa (tak/nie), różne skale liczbowe i pełna skala procentowa (od 0 do 100 procent). Każdej składowej możemy przypisać odrębną skalę oddającą najlepiej możliwe spektrum odpowiedzi dla danej składowej. Skala przypisana składowej NIE odzwierciedla jej trudności i wpływu na jej udział w ocenie całości (od tego jest *waga* opisana niżej). Właściwie każda skala jest przed zsumowaniem ocen częściowych przeliczana na skalę procentową z uwzględnieniem wagi przypisanej składowej.

Waga: wpływ składowej na ocenę całości. Domyślnie każda składowa ma taki sam wpływ na ocenę pracy. Można to jednak zmienić przypisując mniej istotnym składowym wagi mniejsze niż 1 oraz odpowiednio większe wagi bardziej istotnym składowym. Ustalenie wag NIE ma wpływu na maksymalną ocenę za całą pracę – jest ona wyliczana jako średnia ważona ocen częściowych i przeskalowywana do maksymalnej oceny za całą pracę.

Przykład 1. Jeśli dla pracy określimy 3 składowe:

(a) zdjęcie – jakość techniczna,

(b) zdjęcie – oryginalność,

(c) opis

i przypiszemy tym składowym:

- takie same skale: od 1 do 100, oraz

- wagi, odpowiednio: 1,2,2,

- maksymalną ocenę 5,

to praca, której wystawiono oceny cząstkowe: 20,40,20 otrzyma ocenę całościową:
 $5/100*(1/5*20+2/5*40+2/5*20)=5/100*(28)=1,4$.

Obliczenia dodatkowo komplikują się, gdy każdej składowej przypiszemy inną skalę, ale w sumie, to nie nasz problem – ocenę wyliczy za nas system ;).

Składowym można przypisywać wagi ujemne, ale testowanie ich przydatności jest w fazie eksperymentalnej.

Stopień wystawiany na podstawie liczby błędów: prace są oceniane metodą zero-jedynkową (tak/nie) za każdą składową. Ocena jest wyliczana na podstawie „tabeli”, w której podane są progi na poszczególne oceny, tzn. liczba ocen negatywnych, od której wystawiamy konkretną ocenę ze skali. Na przykład, praca może mieć 6 istotnych składowych (aspektów). W tabeli ocen podajemy, jaka powinna być ocena, gdy autor nadesłał pracę zawierającą wszystkich 6 elementów, jaka powinna być ocena, gdy praca zawiera 5 elementów, itd. Domyślnie, każda składowa jest tak samo ważna. Jednak tabela ocen nie musi być liniowa, na przykład:

- za 6 składowych – 100%
- za 5 składowych – 90%
- za 4 składowych – 70%
- za 3 składowe – 50%
- za 2 składowe – 35%
- za 1 składową – 10%
- za 0 składowych – 0%.

Prowadzący może zmienić ocenę wyznaczoną według tabeli o 20%, w górę lub w dół!

Ocenianie według kryterium: Jest to metoda, w której wystawianie ocen jest najprostsze, choć niekoniecznie najprostsze do przygotowania. Prowadzący podaje zestaw *zdań oceniających* oraz *tabelę ocen*, w której każdemu zdaniu przypisuje ocenę. Oceniający wybiera to spośród przygotowanych zdań, które uważa za najbardziej pasujące do pracy. Pracy przypisuje się ocenę wziętą z tabeli ocen – jak poprzednio oceniający może ją zmienić o 20%.

Rubryki: w tej metodzie bierzemy pod uwagę kilka składowych pracy i każdą z nich oceniamy metodą według kryterium, tzn. prowadzący dla każdej składowej przygotowuje zestaw zdań oceniających i tabelę ocen. Każdej składowej może także przypisać wagę. Końcowa ocena jest wyliczana jako średnia ważona analogicznie jak w *ocenianiu sumacyjnym*. W tej metodzie oceniający NIE może zmienić wyliczonej oceny (najwyżej składowe).

Liczba komentarzy, składowych albo zdań oceniających (kryteriów):

Wpisana tu liczba określa liczbę składowych (kryteriów) ocenianych w pracy. Ich rodzaj zależy od przyjętej strategii oceniania – może to być liczba komentarzy, składowych zadania albo zdań oceniających (kryteriów). Typowe zadanie powinno mieć od 5 do 15 tego typu elementów. Ich liczba oczywiście powinna być uzależniona od złożoności zadania.

We wszystkich strategiach oceniania, obok pól dla typowych dla tej strategii elementów, jest pole przeznaczone na ogólny komentarz. W przypadku strategii "*Bez oceniania*" wpisana w tym parametrze liczba określa liczbę pól na dodatkowe komentarze. Jeśli w pole zostanie wpisana liczba komentarzy równa zero, to ocena będzie się składała tylko z komentarza ogólnego

Liczba załączników do pracy:

Wpisana tu liczba oznacza liczbę pól przeznaczonych na załączniki, które zostaną pokazane na ekranie studentowi w czasie wysyłania pracy – możemy tu wpisać liczbę od 0 do 5. Jeżeli student, wysyłając pracę, nie wypełni wszystkich pól przeznaczonych na załączniki i wyśle taką „niekompletną” pracę, to system przyjmie ją bez żadnego ostrzeżenia. To oznacza, że podany tu parametr jest praktycznie górnym ograniczeniem liczby akceptowanych załączników.

Warto jednak zauważyć, że student zawsze ma możliwość przesłania większej liczby załączników – może je zamieścić w treści pracy, a nie wpisywać w przeznaczone do tego celu okienka. Nie jest to jednak rozwiązanie zalecane, gdy prowadzący dokładnie określi liczbę i rodzaj załączników.

Zezwól na wielokrotne przesyłanie rozwiązań:

Domyślnie studenci nie mogą przysyłać ponownie już raz przesłanych rozwiązań. Jeśli jednak włączymy tę opcję, to taką możliwość im dajemy. Może to być przydatne, jeśli prowadzący chce zachęcić studentów do cyklicznego ulepszania swojej pracy.

Pojawienie się w systemie kilku prac tego samego ucznia może spowodować pewne perturbacje – system nie usuwa wcześniejszych prac tej osoby oraz nie wymazuje dotychczasowych ocen. Strategia oceniania jest w takiej sytuacji następująca:

- w trakcie przydzielania prac do oceny współuczestnikom warsztatów system bierze pod uwagę liczbę już przeprowadzonych ocen – nowa wersja pracy – jeszcze nie oceniona ma więc większe szanse na „przydział” (ale może się zdarzyć, że do oceny zostanie wysłana wersja starsza, pomimo że student przysłał nowszą);
- spośród wszystkich wersji nadesłanych przez studenta, jako końcowa jest brana pod uwagę ta najwyższej oceniona.

Liczba ocen przykładów przesłanych przez prowadzącego:

Jeśli wprowadzona liczba jest niezerowa, to każdy student dostanie do oceny prace przykładowe przygotowane i przesłane do systemu przez prowadzącego. Dopóki nie oceni wymaganej liczby tych prac, nie może przysyłać do systemu własnych rozwiązań.

Porównanie ocen:

Na warsztatach zazwyczaj jedna praca jest oceniana zarówno przez prowadzącego, jak i przez studentów (jeżeli prowadzący dostarczył do systemu prace przykładowe, to musi je ocenić, zanim dostaną je do oceny uczniowie). Prace nadsyłane przez studentów mogą być oceniane zarówno przez prowadzącego (niekoniecznie wszystkie, ale niektóre) jak i przez studentów (zazwyczaj każda przez kilku). Prowadzący może określić jaka część stopnia za udział w warsztatach jest przyznawana za ocenianie prac innych studentów (reszta jest przyznawana za pracę nadesłaną przez studenta – wzajemne proporcje tych stopni są określone w jednym z początkowych parametrów, a całkowity stopień jest obliczany na zakończenie warsztatów). Stopień studenta za udział w ocenianiu innych prac jest wyznaczany w zależności od tego, jak dalece jego ocena jest zbieżna z *oceną wzorcową*:

- jest to ocena wystawiona przez prowadzącego lub,
- jeśli prowadzący nie oceniał danej pracy, to jest to średnia ocen wystawionych za pracę przez pozostałych uczestników warsztatów.

Zgodność oceny wystawionej przez studenta z oceną wzorcową jest mierzony metodą *średnich kwadratów* (liczona jest średnia arytmetyczna podniesionych do kwadratu różnic pomiędzy ocenami studenta i oceną wzorcową). Wyznaczona średnia musi być przeliczona na odpowiednią ocenę. Opcja **Porównanie ocen** pozwala ustalić prowadzącemu sposób tego przeliczenia.

Przykład. Aby zrozumieć, jak działa ta opcja, rozważmy (stosunkowo prosty) przykład. Przypuśćmy, że ocena prac jest zero-jedynkowa (tak/nie) – np. oceniając pracę odpowiadamy na pytanie: „Czy tabela jest poprawnie sformatowana?” lub „Czy wyznaczony zysk wynosi 100.66 dolarów?”. Przypuśćmy, że oceniając pracę odpowiadamy na 10 takich pytań. Gdy wybierzemy wartość *Bardzo luźne* w tej opcji, to idealna zgodność pomiędzy oceną wystawioną przez studenta i oceną wzorcową daje studentowi 100% za ocenianie. Jeśli tylko przy jednym pytaniu jest rozbieżność, to student dostaje za ocenianie 90%, przy dwu różnicach – 80%, przy trzech – 70% itd. Taki sposób wydaje się sensowny i można by zastanawiać się, dlaczego nazywamy go *Bardzo luźnym*. Cóż, przypuśćmy, że student oceniając pracę wybiera odpowiedzi tak/nie całkowicie losowo. Taka metoda daje oczekiwaną liczbę ocen zgodnych z oceną wzorcową równą 5, czyli losowa ocena wykonana przez studenta da mu około 50% oceny. Sytuacja wygląda nieco lepiej, gdy

wyberzemy opcję *Luźne*, wtedy za losową ocenę student dostanie tylko 20%. Po wybraniu opcji *Uczciwa*, student dostaje 50% za ocenę, gdy będzie zgodny z oceną wzorcową w 8 pytaniach na 10, 7 zgodnych odpowiedzi to już tylko 25%. Po wyborze opcji *Dokładne (Strict)* już dwie niezgodności powodują spadek oceny do 40%. Po wyborze opcji *Bardzo dokładne (Very strict)* przy jednej niezgodności ocena spada do 65%, a przy dwu – do 35%.

Przedstawiony przykład jest dość sztuczny, gdyż w większości ocen posługujemy się skalą bogatszą niż dwuwartościowa. W takich przypadkach ocena porównania wypada zazwyczaj nieco wyżej niż w podanym przykładzie. Dostępne metody porównywania ocen (bardzo luźne, luźne, uczciwe,...) pozwalają prowadzącemu dość dobrze „wyregulować” stopień za ocenianie. Jeśli prowadzący uważa, że stopnie przyznawane za ocenianie prac są zbyt niskie, może zmienić opcję w kierunku bardziej „luźnej”. W przeciwnym przypadku, może zmienić ją w kierunku większej zgodności – bardziej dokładnej. W rzeczywistości właściwe dobranie tego parametru odbywa się metodą „prób i błędów” i zazwyczaj zaczyna się od poziomu zgodności *Uczciwe (Fair)*.

Podczas fazy oceniania prac na warsztatach prowadzący może uznać, że wystawiane przez studentów oceny są zbyt wysokie albo zbyt niskie. Oceny te może zobaczyć na stronie Administracji zadania. W takim przypadku, prowadzący może zmienić wartość omawianej opcji (**Porównanie ocen**) i ponownie wyznaczyć oceny (Wyznaczanie stopnia za ocenianie). Przeliczenie jest wykonywane po kliknięciu na przycisk *Oceń ponownie prace studentów* na stronie administracyjnej warsztatów. Przeliczanie można bezpiecznie wykonać w każdym momencie warsztatów.

Liczba ocen prac współuczestników kursu:

Ta liczba określa, ile prac współuczestników kursu dostanie do oceny każdy student. Po ocenieniu pracy, jej autor może się zapoznać z komentarzami i ewentualnie z wystawioną oceną. W warsztatach może być wymagany proces uzgodnienia oceny (gdy wybrano taką opcję).

Waga oceny nauczyciela:

Ta opcja może być użyta do:

- "wyłączenia" ocen prowadzącego,
- zrównać rolę prowadzącego i studentów w procesie oceniania,
- zwiększyć rolę prowadzącego w ocenianiu.

Zazwyczaj jest jednak przyjmowana wartość 1 tej opcji.

Gdy zachodzi podejrzenie, że studenci wystawiają zbyt wysokie oceny (rzadziej zdarza się, że wystawiają oceny zbyt niskie), można to skompensować podnosząc wagę oceny wystawianej przez prowadzącego. Wtedy oceny odległe od oceny prowadzącego z większym prawdopodobieństwem są odrzucane, a oceny bliskie – mają większy wpływ na ocenę pracy i dodatkowo wzmacniają wagę oceny prowadzącego.

Omawianą opcję można zmienić w każdej chwili trwania warsztatów.

Przepelnienie:

Ten parametr określa, czy wszyscy studenci będą mieli równą liczbę prac do oceny. Wartość "równa liczba prac" oznacza, że każdy student otrzyma taką samą liczbę prac do poprawienia. Gdy *przepelnienie* jest ustawione na 0, wtedy wszystkie oddane prace są przesyłane do oceny tyle samo razy. Jeśli parametr ten jest ustawiony na 1, wówczas pewne prace mogą zostać przesłane jeden raz więcej (a inne jeden raz mniej). Podobnie, gdy poziom ten zostanie ustawiony na 2, wówczas dozwolona jest jeszcze większa dysproporcja.

Domyślnie parametr ten ustawiony jest na zero. To jednak oznacza, że niektórzy studenci będą musieli czekać na prace do ocenienia do czasu, aż wszyscy oddadzą swoje prace. Jeśli parametr ten zostanie ustawiony na 1, wtedy większość studentów otrzyma pełną liczbę swoich prac do poprawienia i nie będą musieli czekać na spóźnione prace. Problem wynikający z czekania na spóźnione prace powinien być jeszcze mniej widoczny, gdy parametr ten ustawiony jest na 2. Tak więc gdy parametr ocen współuczestników jest ustawiony na 5, wtedy ocenianie będzie bardziej

płynne, gdyż niektóre prace będą ocenione 4 razy, niektóre 5 razy, a inne 6 razy. Ustawienie tego parametru na wartość inną niż jeden uelastycznia proces oceniania

Samooceana:

Po wybraniu tej opcji, każdy dostanie do oceny także swoją pracę. Nie jest ona wliczana w parametr Liczba prac do oceny (jeśli jest on ustawiony na 5, to każdy będzie oceniał 5 prac innych studentów i swoją własną).

Ocena musi być uzgodniona:

Przesyłanie prac na warsztatach może przebiegać w jeden z poniższych sposobów:

1. w fazie przesyłania prac i w fazie oceniania prac studenci widzą oceny wystawione przez innych studentów. Student oceniony nie ma możliwości (poprzez system) polemizowania ze studentem, który go ocenił. To oznacza, że informacja zwrotna wędruje tylko w jednym kierunku,
2. w fazie przesyłania prac i w fazie oceniania prac studenci widzą oceny wystawione przez innych studentów i mogą komentować te oceny. Mogą się z nimi zgadzać lub nie. Jeśli zgadzają się, to ocena jest uznawana i brana pod uwagę przy obliczaniu końcowego stopnia za pracę. Jeśli jednak autor pracy nie zgadza się z wystawioną oceną, to oceniający może tę ocenę zweryfikować. Proces uzgadniania może powtarzać się wielokrotnie, aż do osiągnięcia porozumienia lub zakończenia fazy oceniania. Oceny, które po zakończeniu fazy oceniania są nadal na etapie uzgadniania, nie są brane pod uwagę przy obliczaniu stopnia.

W przypadku, gdy stosowana jest metoda uzgadniania ocen, można wyłączyć pokazywanie wystawionych ocen – uzgadnianie musi się wówczas odbywać w oparciu o komentarze do pracy, a ocena jest pokazywana autorowi po zakończeniu uzgadniania. Zauważmy, że ukrywanie ocen ma właściwie sens tylko przy wykorzystaniu opcji uzgadniania ocen. W innym przypadku nie znajduje zastosowania.

Ukryj stopnie przed osiągnięciem porozumienia:

Opcja ta może być wykorzystana na warsztatach, w których studenci muszą dość do porozumienia w sprawie ocen (uzgadnianie ocen). Domyślnie student, którego praca jest oceniana, widzi zarówno komentarz, jak i wystawiony mu przez współuczestnika kursu stopień. Może to prowadzić do dłuższych dyskusji, niż w przypadku ujawniania jedynie komentarza.

Jeśli zdecydowano, aby stopnie były ukrywane przed ocenianym studentem, są one ujawniane w momencie dojścia do porozumienia. To porozumienie jest osiągnięte oczywiście tylko na podstawie komentarzy. Jeśli komentarze nie przekładają się na otrzymany stopień, student może odwołać się do prowadzącego.

'Tabela ligowa' nadesłanych prac:

Tabela ta przedstawia najlepsze prace nadesłane na dany temat. Liczba wpisów w tabeli może być ustalona na Zero, liczbę pomiędzy 1 i 20, 50 lub "Wszystkie". Jeśli wybrany zostanie parametr 0 wówczas tabela ta nie zostanie wyświetlona. Wybranie określonej liczby nakaze wyświetlenie systemowi danej liczby najlepszych prac. Można oczywiście nakazać wyświetlenie wszystkich prac.

Drugi parametr decyduje o tym, czy w rankingu zostaną pokazani autorzy prac. Jeśli ta opcja jest wyłączona, to autorów widzi jedynie prowadzący.

Ukryj nazwiska przed Studentami:

Praca oceniana przez współuczestników kursu może być oceniana anonimowo. W tym wypadku imiona (ani zdjęcia) oceniających studentów nie są pokazywane. Jedynie nazwy plików przesłanych przez studentów są wykorzystywane w celu identyfikacji ocenianych prac.

Jeśli prace nie są oceniane anonimowo, to razem z każdymi przesłanymi materiałami zamieszczane jest imię i zdjęcie autora. Może to zmniejszyć obiektywność ocen.

Uwaga : Jeśli oceny prowadzącego są pokazywane studentom, to nigdy nie są one anonimowe

Użyj hasła:

To pole ustawia hasła "dostępu" do ćwiczenia. Hasło może składać się z maksimum 10 znaków. Może ono zostać skasowane w każdej chwili podczas trwania warsztatów. Jeśli uczniowie zostaną poproszeni o wprowadzenie hasła dla danych warsztatów, to muszą wykonać tę operację przy pomocy opcji "Użyj Hasło".

Hasło: (Pozostaw puste aby zachować dotychczasowe hasło)

To pole ustawia hasło dostępu dla warsztatów. Hasło może składać się z maksimum 10 znaków. Może ono zostać skasowane w każdej chwili podczas trwania warsztatów. Jeśli studenci zostaną poproszeni o wprowadzenie hasła dla danego seminarium muszą wykonać tę operację przy pomocy opcji "Użyj Hasło".

Maksymalny rozmiar:

Bez komentarza

Początek przesyłania prac:

Bez komentarza

Początek oceniania:

Bez komentarza

Koniec nadsyłania prac:

Bez komentarza

Koniec oceniania:

Bez komentarza

Wydrukuj stopnie:

Ta opcja może być użyta do ograniczenia dostępu do sposobu oceniania (oraz ocen) proponowanego przez nauczyciela, do określonej daty. Domyślnie data ustawiona jest na dzień i godzinę przygotowania warsztatów. Jeśli nie zostanie zmieniona, wówczas sposób oceniania nauczyciela jest dostępny dla uczniów na krótko przed wystawieniem przez nich ocen (na krótko przed – oznacza zazwyczaj pół godziny, tak zwany "maksymalny czas edycji"). Zmiana tej opcji pozwala nauczycielowi dłużej ukryć swój sposób oceniania zdania. Na przykład, jeśli nauczyciel życzy sobie zachować w tajemnicy swój sposób oceniania, aż do końca, wówczas data ujawnienia będzie pokrywała się z datą zakończenia warsztatów.

Rodzaj grup:

Są trzy ustawienia dla grup:

- brak grup,
- osobne grupy - każda grupa widzi tylko siebie, reszta jest niewidzialna'
- widoczne grupy - każda grupa pracuje w swoich ramach, ale widzi także inne grupy.

Grupy można stworzyć na dwóch poziomach:

1. Poziom kursu – jest to domyślne ustawienie dla wszystkich aktywności w ramach danego kursu
2. Poziom aktywności – każda aktywność, która umożliwia grupową pracę, pozwala określić

tryb pracy w grupach; jeśli kurs wymusza pracę w grupach wówczas ten parametr nie jest brany pod uwagę.